

Bacch. 3

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΙ
ΙΠΠΟΙΣ [ΟΛΥ]ΜΠΙΑ

<p>Ἀριστο[κ]άρπου Σικελίας κρέουσαν Δ[ά]ματρα ἰοστέφανόν τε Κούραν ὕμνει, γλυκύδωρε Κλεοῖ, θοάς τ' Ὀ- λυμ]πιοδρόμους Ἰέρανος ἵππ[ο]υς. σεύον]το γάρ σὺν ὑπερόχῳ τε Νίκα σὺν Ἀγ]λαΐᾳ τε παρ' εὐρυδίναν Ἀλφεόν, τόθι] Δεινομένεος ἔθηκαν ὄλβιον τ[έ]κος στεφάνω]ν κυρήσαι· θρόησε δὲ λ[αὸς υ-]</p>	5
<p>-] ἅ τρισευδαίμ[ων ἀνήρ] ὃς παρὰ Ζηνὸς λαχὼν πλείστ- αρχον Ἑλλάνων γέρας οἶδε πυργωθέντα πλοῦτον μὴ μελαμ- φαρεῖ κρύπτειν σκότῳ.</p>	10
<p>βρύει μὲν ἱερά βουθύτοις ἑορταῖς, βρύουσι φιλοξενίας ἀγυιαί· λάμπει δ' ὑπὸ μαρμαρυγαῖς ὁ χρυσός, ὑψιδαϊδάτων τριπόδων σταθέντων πάροιθε ναοῦ, τόθι μέγ[ι]στ]ον ἄλσος Φοῖβου παρὰ Κασταλίας [ρ]εέθροις Δελφοὶ διέπουσι. θεόν, θ[εό]ν τις ἀγλαΐζέθῳ γάρ ἄριστος [ὄ]λβων· ἐπεὶ ποτε καὶ δαμασίπ-</p>	15
<p>π]ου Λυδίας ἀρχαγέταν, εὔτε τὰν πεπ[ρωμέναν] Ζη- νὸς τελέ[σαντος κρῖ]σιν Σάρδιες Περσά[ν ἀλίσκοντο στρ]ατῶ, Κροῖσον ὁ χρυσά[ορος] φύλαξ' Ἀπόλλων. [ὁ δ' ἐξ] ἄελπτον ἄμαρ μ[ο]λῶν πολυδ[άκρυον] οὐκ ἔμελλε μίμνειν ἔτι δ[ουλοσύ]ναν, πυρὰν δὲ χαλκ[ο]τειχέος π[ροπάροι]θεν αὐ[λᾶς] ναήσατ', ἐνθα σὺ[ν ἀλόχῳ] τε κεδ[νᾶ] σὺν εὐπλοκάμοι[ς τ'] ἐπέβαιν' ἄλα[στον] θ]υ[γ]ατράσι δυρομέναις· χέρας δ' [ἐξ] αἰ]πὸν αἰθέρα σ[φ]ετέρας ἀείρας γέ]γ[ω]νεν· “ὕπερ[βι]ε δαῖ-</p>	20
<p>μον, [πο]ῦ θεῶν ἐστι]ν χάρις; πο]ῦ δὲ Λατοῖδ[ας] ἀναξ; [ἔρ-] ρουσι]ν Ἀλυά[τ]τα δόμοι - - - - -] μυρίων - - - - -]ν. - - - - -]ν ἄστν,</p>	25
<p>ἐρεῦθεται αἵματι χρυσο]δίνας Πακτωλός, ἀ[ε]ικελίως γυνα[ῖ]κες ἐξ εὐκτίτων μεγάρων ἄγονται· τὰ πρόσθεν [ἐχ]θρὰ φίλα· θαναεῖν γλύκιστον”· τόσ' εἶπε, καὶ ἀβ[ρο]βάταν κ[έλε]υσεν ἄπτειν ξύλινον δόμον. ἐκ[λα]γον δὲ παρθένοι, φίλας τ' ἀνά ματρὶ χεῖρας ἔβαλλον· ὁ γάρ προφανῆς θνατοῖσιν ἔχθιστος φόνων· ἀλλ' ἐπεὶ δεινο[ῦ π]υρὸς λαμ- πρὸν διάτ[ισεν μέ]νος, Ζεὺς ἐπιστάσας [μελαγκευ]θὲς νέφος</p>	30
<p>35</p>	35
<p>40</p>	40
<p>45</p>	45
<p>50</p>	50
<p>55</p>	55

σβέννυεν ξανθά[ν φλόγα.]
 ἄπιστον οὐδὲν ὅ τι θεῶν μέ[ριμνα
 τεύχει· τότε Δαλογενή[ς Από]λλων
 φέρων ἐς Ὑπερβορέο[υς γ]έροντα
 σὺν τανισφύροις κατ[έν]ασσε κούραις 60
 δι' εὐσέβειαν, ὅτι μέ[γιστα] θνατῶν
 ἐς ἀγαθέαν <ἀν>επεμψε Π[υθ]ώ.
 ὅσο[ι] <γε> μὲν Ἑλλάδ' ἔχουσιν, [ο]ὔτι[ς.]
 ὧ μεγαίνητε Ἰέρων, θελήσει
 φάμ]εν σέο πλείονα χρυ- 65
 σὸν [Λοξί]α πέμψαι βροτῶν.
 εὖ λέ]γειν πάρεστιν ὅσ[τις]
 μ]ὴ φθόνῳ παίνεται,
 ≡~]λη φίλιππον ἄνδρ' ἀ[ρ]ήϊ-
 ον [-]ίου σκάπτρ[ο]ν Διὸ[ς]
 70 ἰοπλό]κων τε μέρο[ς] ἔχοντ]α Μουσᾶν·
 ≡-]μαλῆαι ποτ[έ -~]· ἴων
 ≡-]νος ἐφάμερον α[~--~]·
 --]α σκοπεῖς· βραχ[ύς] ἐστὶν αἰών·]
 75 πτερ]όεσσα δ' ἐλπίς ὑπ[~-- ν]όημα
 ἐφαμ]ερίων· ὁ δ' ἄναξ [Ἀπόλλων]
 ≡-]· ἴλος εἶπε Φέρη[τος υἱ·]
 “θνατὸν εὖντα χρῆ διδύμους ἀέξειν
 γνώμας, ὅτι τ' αὐριον ὀ-
 80 ψει μοῦνον ἀλίου φάος,
 χῶτι πεντήκοντ' ἔτεα ζω-
 ἄν βαθύπλουτον τελεῖς.
 ὅσια δρῶν εὐφραϊνε θυμόν· τοῦτο γὰρ
 κερδέων ὑπέρτατον”.
 φρονέοντι συνετὰ γαρύω· βαθὺς μὲν 85
 αἰθὴρ ἀμίαντος· ὕδωρ δὲ πόντου
 οὐ σάπεται· εὐφροσύνα δ' ὁ χρυσός·
 ἀνδρὶ δ' οὐ θέμις, πολὺν π[αρ]έντα
 γῆρας, θάλ[εια]ν αὐτὶς ἀγκομί<σ>σαι
 90 ἦβαν· ἀρετᾶ[ς γε μ]ὲν οὐ μινύθει
 βροτῶν ἅμα σ[ώμ]ατι φέγγος, ἀλλὰ
 Μοῦσά νιν τρ[έ]φει.] Ἰέρων, σὺ δ' ὄλβου
 κάλλιστ' ἐπεδ[εῖξ]αο θνα-
 τοῖς ἄνθεα· πράξα[ντι] δ' εὖ
 οὐ φέρει κόσμ[ον σι]ωπά·
 95 σὺν δ' ἀλαθ[εῖα] καλῶν
 καὶ μελιγλώσσου τις ὑμνήσει χάριν
 Κηΐας ἀηδόνος.